

Sygn. akt I CSK 503/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa B. K.-M.

przeciwko B. D.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1380 (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1- 4 k.p.c.).

W sprawie nie występują warunki pozwalające na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania choć skarżąca powołała przesłankę z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., to jest oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Nie ma podstaw do przyjęcia oczywistej zasadności skargi. Oczywista zasadność skargi to, jak wyjaśniono w orzecznictwie, stan sprawy wskazujący, że zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, widocznym *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych badań lub dociekań. Chodzi więc o szczególne, kwalifikowane wypadki naruszenia prawa przez sąd drugiej instancji (por. postanowienie z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 197/02, OSNC 2004 r., nr 3, poz. 49). W sprawie niniejszej taka sytuacja nie miała miejsca. Ponadto część argumentacji mająca wykazać istnienie tej przesłanki wiąże się z kwestionowaniem poczynionych przez Sądy ustaleń faktycznych, co na etapie postępowania ze skargi kasacyjnej jest niedopuszczalne.

Zważywszy nadto, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu - należało, z przedstawionych powodów, odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 w związku art. 391 § 1 i art. 398 k.p.c. oraz na podstawie § 6 ust. 5 i § 10 ust. 1 pkt 2 w związku z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. z 2013 r., poz. 490).

[aw]